రిజర్వేషన్ వ్యతిరేక ఆందోళన ఏ ప్రయోజనాల కోసం?

పుష్కరానికొకసారి మన దేశంలో 'రిజర్వేషన్-వ్యతిరేక' ఆందోళనలు పుట్టుకొస్తున్నాయి. అవే వాదనలతో, అవే నినాదాలతో, అవే చేష్టలతో ఒక కొత్తతరం కుల దురహంకారాన్ని ప్రదర్శిస్తుంటుంది.

ఉన్నత విద్యాసంస్థలలో ఒబిసి కులాలకు రిజర్వేషన్ ఇవ్వరాదన్నది ప్రస్తుత అభ్యంతరం. రిజర్వేషన్ ఇవ్వాలన్న ప్రతిపాదన ప్రభుత్వం నుంచి వచ్చిందంటేనే ఆ సంస్థలలో ఒబిసి కులాలకు చెందిన వారు తగుమాత్రం ప్రవేశించలేకపోతున్నారని అర్థం. ఆ ప్రతిపాదనను అగ్రకులాల వారు వ్యతిరేకిస్తున్నారంటేనే వారు అధికభాగం సీట్లు చేజిక్కించుకుంటున్నారని అర్థం. ఉన్నత విద్యాసంస్థలన్నీ ఆధునిక అగ్రహారాలని వాటిలోకి తొంగిచూసిన వారందరికీ తెలుసును. ఒక్క విద్యార్థుల విషయంలోనే కాదు, అధ్యాపకుల విషయంలో కూడా.

విద్యార్థుల సీట్లలో ఒబిసి కులాలకు రిజర్వేషన్లు ఇవ్వొద్దని ఇవాళ ఆందోళన చేస్తున్నారు గానీ, అధ్యాపక పోస్టులలో ఏనాడో ఒబిసి కులాలకు ఇచ్చిన రిజర్వేషన్‌కు ఏం గతి పట్టించారు? కేంద్ర ప్రభుత్వ సర్వీసులలో ఒబిసిలకు రిజర్వేషన్ కల్పించమన్న మండల్ కమిషన్ సిఫారసులకు 1992లో సుప్రీంకోర్టు ఆమోదం లభించిన వెనువెంటనే, అది కేంద్ర ప్రభుత్వం ఆధ్వర్యంలోని విద్యాసంస్థల అధ్యాపక పదవులకు కూడా వర్తిస్తుందా అన్న ధర్మసందేహం ఆ విద్యాసంస్థల పాలకవర్గాలు వ్యక్తం చేశాయి. 1994 డిసెంబర్ 13న జారీ చేసిన ఒక సర్క్యులర్‌లో కేంద్ర ప్రభుత్వ మానవ వనరుల శాఖ ఆ ధర్మసందేహాన్ని నివృత్తి చేస్తూ, మండల్ కమిషన్ సిఫారసులు విద్యా సంస్థలకు కూడా వర్తిస్తాయని స్పష్టం చేసింది.

12 సంవత్సరాల తరువాత పరిస్థితి ఏమిటంటే, మన రాష్ట్ర రాజధానిలో ఉన్న కేంద్ర విశ్వవిద్యాలయంతో సహా దేశంలోని ఏ ఒక్క కేంద్ర ప్రభుత్వ విద్యా సంస్థలోనూ అధ్యాపకుల పోస్టులలో ఒబిసి రిజర్వేషన్లు అమలు చేయడం లేదు. ఎందుకు చేయడంలేదని కోర్టులు ప్రశ్నిస్తే, ఎవ్వరూ చేయడంలేదు కాబట్టి మేమూ చేయడంలేదని ఒక్కొక్క విద్యాసంస్థ పాలకవర్గం సిగ్గువిడిచిపెట్టి జవాబు చెప్తున్నది. అధ్యాపక పోస్టులలోని రిజర్వేషన్లకు ఈ గతి పట్టించి, ఇప్పుడు విద్యార్థుల సీట్లలో రిజర్వేషన్లు ఇవ్వడానికే వీలులేదని గొడవ చేస్తున్నారు.

పుష్కరాల కింద బ్రాహ్మణులు కనిపెట్టి ఆ తరువాత శూద్ర అగ్రకులాలు స్వంతం చేసుకున్న వాదనలే తప్ప, వీళ్ళీరోజు కొత్తగా చేస్తున్న వాదనలేవీ లేవు కాబట్టి వీరికి కొత్తగా చెప్పవలసిన జవాబేదీ లేదు. కొన్ని సామాజిక వాస్తవాలు మాత్రం ప్రస్తావించవలసి ఉంది. 'ఉన్నత విద్యా సంస్థలు' అని పిలవబడుతున్న ఐఐటి, ఐఐఎం, పిజి మెడికల్ కాలేజీలు మొదలైన వాటి సంగతి పక్కన పెట్టండి. సాధారణ గ్రాడ్యుయేట్ల విషయమే తీసుకుని అందులో అగ్రకులాలు ఎందరున్నారో, ఒబిసిలు ఎందరున్నారో చూస్తే మన సామాజిక వ్యవస్థ వికృత స్వభావం కొట్టొచ్చినట్టు కనిపిస్తుంది. నేషనల్ శాంపుల్ సర్వే ఆర్గనైజేషన్ ప్రకటించిన గణాంకాలను విశ్లేషించి, 'ది హిందూ' దినపత్రిక మే నెల 22వ తేదీన ఈ వివరాలు ప్రచురించింది. పట్టణ ప్రాంతాలలోని అగ్రకులాలలో 25.3 శాతం డిగ్రీ చదువుకున్న వారు కాగా ఒబిసిలలో 8.6 శాతం మాత్రమే డిగ్రీ చదువుకున్న వాళ్లు ఉన్నారు. మొత్తంగా పట్టణ ప్రాంతాలలో డిగ్రీ చదువుకున్న వారిలో అగ్రకులాలవారు జనాభాలో వారి నిష్పత్తి కంటే 64 శాతం ఎక్కువ ఉండగా, ఒబిసిల వాటా జనాభాలో వారి నిష్పత్తి కంటే 44 శాతం తక్కువ ఉంది. పుట్టుకతోనే ఎవరూ ప్రతిభావంతులు కారనేది కనీసం పైకి అందరూ ఒప్పుకునే విషయమే కాబట్టి ఈ తేడాలకు లోతైన సామాజిక

బహిరంగ సభ

2006 జూన్ 24 శనివారం సా॥ 6 గం.లకు

విశాఖపట్నం పబ్లిక్ లైబ్రరీ, ద్వారకానగర్

(బి.వి.కె. కాలేజ్ ఎదురుగా)

అధ్యక్షత : కె. మురళి
HRF జంటనగరాల కన్వీనర్

వక్తలు : డా॥ పి.డి. సత్యపాల్
ఆంధ్రా యూనివర్సిటీ

కె. బాలగోపాల్
HRF ప్రధాన కార్యదర్శి

కారణాలున్నాయనేది ఎవరైనా కాదనగలరా? ఆ కారణాలను అధిగమించే విధాన రచన చేయవలసిన బాధ్యత భారత రాజ్యాంగం ప్రభుత్వం మీద పెట్టలేదనగలరా?

ప్రపంచ ఖ్యాతి గాంచిన ఈ ఉన్నత విద్యా సంస్థల ప్రమాణాలు పడిపోతాయని వాదిస్తున్నారు వీళ్ళు. ఎందుకు పడిపోతాయి? సిలబస్ తగ్గించమని ఎవరూ అడగలేదే. తక్కువ మార్కులకే పాస్ చేయమని ఎవరూ అడగలేదే. సెకెండ్ క్లాస్ వస్తే ఫస్ట్ క్లాస్ ఇమ్మని ఎవరూ అడగలేదే. ప్రవేశంలో మాత్రమే రిజర్వేషన్ ఉంటుంది. ఆపైన అందరూ అదే సిలబస్ చదవవలసిందే. అదే పాస్ మార్కులు తెచ్చుకోవలసిందే. అవే ఫస్ట్‌క్లాస్ మార్కులు తెచ్చుకోవలసిందే. సంస్థ ప్రమాణాలు ఎందుకు పడిపోతాయి? - లేకపోతే నున్నగా, ఎర్రగా, ఖరీదుగా లేని వాళ్ళ ప్రవేశమే ప్రమాణాల పతనమా?

రిజర్వేషన్ల వల్ల ఒబిసిలలోని పేదలు బాగుపడలేదనీ ధనవంతులు మాత్రమే బాగుపడ్డారనీ రిజర్వేషన్ల వల్ల ఎవరు బాగుపడ్డారో తెలిపే సమాచారం ప్రభుత్వం ప్రకటించాలనీ వీళ్ళు వాదిస్తున్నారు. ప్రకటిస్తే సంతోషమే - ఎందుకంటే వారి ఆరోపణ నిజంకాదని రుజువు అవుతుంది. చదువుకునే అవకాశం లేక కులవృత్తులలో కాయకష్టం చేసి బతికిన తల్లితండ్రుల పిల్లలు లక్షల సంఖ్యలో రిజర్వేషన్ల ఆసరాతో చదువుకుని జీవితంలో పైకి రాగలిగారన్న సత్యం రుజువవుతుంది. కానీ ప్రభుత్వం ప్రకటించవలసిన సమాచారం వేరే ఉంది. రిజర్వేషన్లు అసలే లేని ప్రైవేట్ విద్యాసంస్థలలో సీట్లన్నీ ఎవరు పొందుతున్నారన్న సమాచారం సేకరించాలి, ప్రకటించాలి. అప్పుడు గానీ ఈ ఆందోళన ఎంత అబద్ధపు ఆందోళనో రుజువు కాదు.

వీళ్ళు 'సమానత్వం', 'న్యాయం' అంటూ బ్యానర్లు పట్టుకొని ఊరేగుతున్నారు గానీ అసలు సమస్య కార్పొరేట్ ఉద్యోగాలలో ఈ 'ఉన్నత విద్యాసంస్థల' ఉత్పత్తులకు ఉండే గిరాకీ. ఈ సంస్థల విద్యార్థులను వాళ్ళింకా చివరి పరీక్షలు రాయకముందే 'క్యాంపస్ సెలెక్షన్'లో పెద్ద పెద్ద కంపెనీలు ఎంపికచేసి నెలకు 50 వేల నుంచి 5 లక్షల దాకా జీతాలిచ్చే ఉద్యోగాలలో పెట్టుకుంటున్నాయి. ఆ అవకాశాన్ని ఇతరులతో పంచుకోవడానికి మనసొప్పకే ఈ అల్లర్లంతా. మరి రేపు ఆ కార్పొరేట్ రంగంలోని ఉద్యోగాలకే రిజర్వేషన్లు వర్తింపచేయాలన్న ప్రతిపాదనలతో ప్రభుత్వం ముందుకొస్తే ఇంకెంత అల్లరిచేస్తారో!

మొదట్లో ఈ ఆందోళనకారులు సీట్ల సంఖ్య పెంచితే తప్ప ఒబిసిలకు రిజర్వేషన్లు ఇవ్వడానికి వీలులేదని షరతు పెట్టారు. అది ప్రభుత్వానికి భారమవుతుంది కాబట్టి ఆ షరతు పెడితే ప్రభుత్వం తన ప్రతిపాదనను వదులుకుంటుందని వాళ్ళు ఆశించినట్టున్నారు. కానీ ప్రభుత్వం, ప్రతిపక్షాలు ఆ డిమాండ్‌ను అంగీకరించి సీట్లు పెంచుతూ ఒబిసిలకు 27 శాతం రిజర్వేషన్ ఇవ్వాలని నిర్ణయించాయి. సీట్లు పెంచితే అందరి విద్యావకాశాలూ పెరుగుతాయి కాబట్టి దీనికి అభ్యంతరం చెప్పనవసరం లేదు గానీ, సీట్ల పెంపుదలతో రిజర్వేషన్‌ల కల్పనను ముడిపెట్టడానికి వీలులేదని ప్రభుత్వానికి స్పష్టంగా చెప్పాలి. ఈ 'ఉన్నత విద్యాసంస్థ'లన్నీ సాంకేతిక సంస్థలు కాబట్టి సీట్లు పెంచాలంటే ఇతర పరిశోధనా సదుపాయాలనూ, ఉపకరణాలనూ పెంచవలసి ఉంటుంది. దానికి ఖర్చు కావచ్చు, సమయం పట్టవచ్చు. అందువల్ల రిజర్వేషన్‌లు ముందు కల్పించి ఆపైన వెసులుబాటును బట్టి సీట్ల పెంపకం చేపట్టాలే తప్ప ఇది జరిగే వరకు అది జరగొద్దన్న వైఖరి ప్రభుత్వం అనుసరించకూడదు.

చెప్పుకోదగ్గ విషయం ఏమిటంటే సీట్లు పెంచనిదే రిజర్వేషన్లు ఇవ్వరాదని మొదట వాదించిన వారు సీట్లు పెంచుతూ రిజర్వేషన్లు కల్పిస్తామన్న ప్రభుత్వ నిర్ణయం తరువాత కూడా తమ ఆందోళనను విరమించుకోలేదు సరికదా, దానిని ఇంకా ఉధృతం చేస్తామని బెదిరిస్తున్నారు. అంటే ఉన్నత స్థాయి ఉద్యోగ అవకాశాల మీద అగ్రకులాలకుండే గుత్తాధిపత్యాన్ని కాపాడుకోవడమే తప్ప వారి ఆందోళనకు వేరే లక్ష్యమేదీ లేదని స్పష్టం అవుతున్నది. ఇంత అహంకారం ఇంత బాహాటంగా వ్యక్తం కావడం నయా ఉదారవాద 'సంస్కరణల' యుగంలోనే సాధ్యం అయింది. సామాజిక అసమానతలను, వెనుకబాటుతనాన్నీ, పేదరికాన్నీ పోగొట్టే ప్రయత్నాలు వ్యర్థమనీ, అన్ని అవకాశాలూ ఉన్న వాళ్ళు మరింత వర్ధిల్లడమే 'అభివృద్ధి' అనీ బోధించే ఈ 'సంస్కరణ వాదం' బ్రాహ్మణ వాదానికి బాగా అతికింది. దాని అహంకారాన్ని పెంచింది.

అన్యాయాన్ని సమర్థించే వాళ్ళు నిర్లజ్జగా ఆందోళనలు చేస్తుంటే న్యాయాన్ని కాంక్షించే వాళ్ళు మౌనప్రేక్షకులుగా ఉండిపోవడం తగదు. సమన్యాయాన్నీ సమాన హక్కులనూ కాపాడుకుందాం రమ్మని ఆహ్వానం పలుకుతూ –

విశాఖపట్నం
10-06-2006

మానవ హక్కుల వేదిక
HUMAN RIGHTS FORUM (HRF)